

1992

Willem I Arns

Prins worden

Op 15 mei 1991 s'avonds rond half tien belde Harm Scheepbouwer, de voorzitter van de NFSOCN mij op met het verzoek of hij even op bezoek kon komen om mij en mijn vrouw iets voor te leggen. Omdat wij visite hadden, stelde ik zijn komst twee dagen uit. Voor mij en mijn vrouw Roos waren dat twee dagen van bezinning. We moesten alle consequenties op een rijtje zetten, want laat ik eerlijk wezen: ik kon haast wel raden of hopen, wat Harm namens de commissie zou vragen. Wat een eer.... prins carnaval van een prachtige stad als Nijmegen (Knotsenburg). Mijn antwoord was dan ook direct: 'ja graag'.

Mooie herinneringen

Als 19-jarige jongen en zoon van Nijmeegse ouders verhuisde ik in 1969 van mijn geboorteplaats Ede naar Nijmegen. Hier leerde ik het carnaval pas echt goed kennen. Ik raakte er ook actief bij betrokken. Van 1984 tot en met 1986 zat ik in de proclamatiecommissie van de SOCN. Daarna ben ik actief en enthousiast lid geworden van carnavalsvereniging De Slurfers. Ik had het voorrecht de eerste prins te mogen zijn uit deze voor mij fantastische vereniging. Het waren ook De Slurfers, die een prachtige proclamatie op het podium van concertzaal De Vereniging voor ons kabinet hadden ingestudeerd onder het motto: 'Het Volk van Ol' dat zijn prins uit de club moest afstaan aan de stad Nijmegen. Prachtige kostuums, mooie liederen en een spektakelstuk op het podium waren de ingrediënten voor een fantastisch Breughelachtige proclamatie. De mooiste herinneringen zijn toch de sociale avonden in verpleeg- en bejaardenhuizen. Ook bewaar ik mooie herinneringen aan de optocht - het was die zondag 20 graden - en de Carnavalsmis. Andere herinneringen: een biertje kocht je met een Soplap die toen 2 gulden waard was, en je ging als carnavalsvierder met de borrelbus naar huis. Mijn motto was: NIET PRATEN MAAR DOEN. Dat kon op veel plaatsen, ook in de Hostent op Plein 1944, de Spiegeltent op de Grote Markt, de Jongerentent op het Kelfkensbos en zelfs in de Hofi-Josi-tent met Caraïbisch Carnaval.

In 1992 sterft plotseling SOCN-voorzitter Harm Scheepbouwer: een verlies voor Knotsenburg, SOCN, het Prinsenconvent en Nijmegen. Zijn overlijden is voor ons kabinet een zwarte bladzijde in onze regeerperiode. Economisch heeft Nijmegen het zwaar te verduren: de stad moet de broekriem aantrekken.

Ummegang

Het stimuleren van het carnaval in de buitenlucht was in 1992 voor het stichtingsbestuur nadrukkelijk leidraad bij de organisatie van de openbare evenementen. Novioforum - de (toenmalige) hoofdsponsor - had daartoe extra middelen ter beschikking gesteld. In de weken voor het carnaval hadden de stadsbussen aan de zijkanten en achterzijde reclamestickers met de pakkende tekst 'NEEM VRIJ MET CARNAVAL'. Een mooi voorbeeld was de 'Ummegang' op dinsdag: een bonte stoet van carnavalisten en dweilorkesten verzamelde zich om 11 uur rond het beeld van Mariken, waar Nimweegs bitter werd uitgedeeld. De stadsbeiaardier speelde bekende Knotsenburgse liedjes. Rond half twaalf vertrok de stoet naar de Blauwe Steen, waar de heraut van de stadsprins tekst en uitleg kreeg over de betekenis van deze historische tegel. Hierna werd de Gouwe, Ouwe, Blauwe bezongen door 'In de Orde van de Blauwe Steen'. Daarna volgde de stoet de 'Ummegang' via de Sint Stevenskerk en de Kanunnikenhuizen naar de Anitabar. Vervolgens werd koers gezet naar het Oude Weeshuis, waar dweilorkesten voor een muzikale uitbouw zorgden. De 'Ummegang' eindigde in het Kronenburger park. Via de Kruittoren trokken de carnavalisten naar Het Rondeel, waar het hoogtepunt van deze Ummegang plaats ging vinden: de Lauwering van Vette Herman uit het Parijse Keldertje. Op carnavaleske manier werd aan Herman recht gedaan, waarna de stoet op de Grote Markt werd ontbonden voor een fantastisch feest.

Prinsenkabinet

Willem I had, met hulp van de Stichting, een gemengd maar mooi kabinet om zich heen verzameld. Zelf was hij een overtuigd Slurfer. Zijn pages kwamen van Sint Anneke, Cynthia van der Laan, en van 't Swerte Schaop, Esther Eigenhuijsen. De adjudanten kwamen weer uit een andere omgeving: Henny Kleinschiphorst van de Waoterjokers en Willem Faber van Kiek ze Kieke. Chef Protocol was Carl Strik van 't Geberste Kruukske.

Prins Willem I met carnavalisten tussen de marktkramen

Is er nog leven na het Prinschap?

Natuurlijk, de mooie herinneringen blijven altijd bestaan, maar ook op organisatorisch vlak ben ik altijd actief gebleven. Bijvoorbeeld als voorzitter van de commissie Herenzitting. Na mijn prinschap was ik acht jaar lid van de proclamatiecommissie. Voor het Prinsconvent mocht ik mooie acts verzinnen. Tevens mocht ik zes jaar lang tijdens de jaarlijkse proclamatiezittingen de Stadsresident zijn. Vanaf het voorjaar van 2008 voer ik de SOCN aan, een uitdaging op zich. Kortom: carnaval in Knotsenburg zit in je genen: je probeert dat door te geven aan iedereen, die van dit cultuurfeest houdt.

Willem I trekt met Henk Steppe 'Van Café naar Café'. Op de achtergrond zet Piet I de route uit om verdwalen te voorkomen..

Mijn prinsdom viel in het jaar na de Golfoorlog: wij hadden het gevoel dat wij een jaar moesten inhalen, omdat in 1990 de optocht door de Golfoorlog niet door was gegaan. Intussen wordt in Maastricht het Verdrag van Maastricht getekend, een opsteker voor mensen, die van carnaval en Europa hielden (en houden).